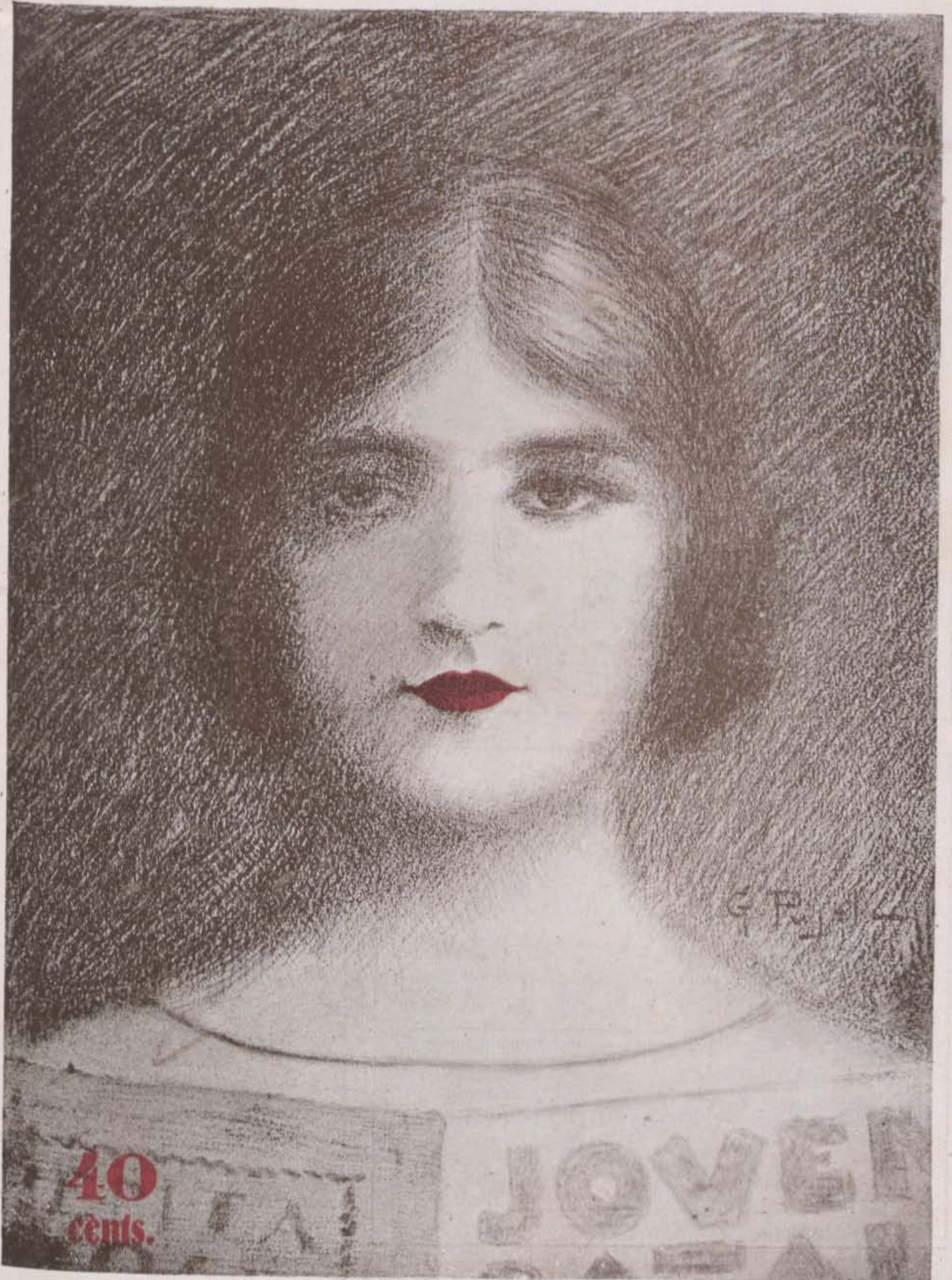

JOVENTUT CATALANA

40
cents.

JOVEN
CATA

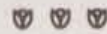
COBLA ORQUESTRA

LA PRINCIPAL

DE

MANRESA

PRIMERA CATEGORIA

Director :

ARSENI CORSELLES

Representant :

MARIAN ROS

Piques, 4, 3.er 2.ª - Tel. 179

MANRESA

A. Vilareca
violi-fluviol

D. Garriga
violi-piccorn

M. Escota
clarinet-tiple

J. Colldeforns
flauta-tiple

A. Corrselles
violi Director-tenora

M. Valls
clarinet-tenora

F. Espinalt
corneli

M. Ros
piccorn

J. Miró
contrabaix

J. Gracia
corneli

La millor MÀQUINA

per a brodar i cosir

NO COMPREU
sense veure la màquina

KÖHLER

Agent general :
LLUIS PUIG

MANRESA: Plaça Llisac, 1 - 5
BARCELONA: Aragó, 211

IMPRESMTA
DE
SANT JOSEP

TORRA i FERRER
S. en C.

Impressos comercials
Treballs artístics
Enquadernacions

Llibres
Ratlats

Carrer Sobrerroca, 27 i 29
MANRESA

JOVENTUT CATALANA

ADMET, PREFERENTMENT, LA COL·LABORACIÓ
NOVENÇANA DE CATALUNYA

SUBSCRIPCIONS I CORRESPONDÈNCIA:
VILLARROEL, 12 i 14 - Telef. 3028 A
BARCELONA

Abonament: 1'50 pessetes cada mes

(Pagament a la bestreta)

CRÒNICA SETMANAL

DONES AMB PANTALONS

L'acertadíssim article publicat per JOVENTUT CATALANA del senyor Bosch i Barrera, Director del periòdic «Renaixement», d'Artesa de Segre, ens ha mogut a publicar-ne un oposat an aquell, segurs que les nostres damiselles ens ho agrairan, i més encara les que no formen part de la legió dels «xicots amb faldilles».

Trobem molt justes les apreciacions que fa el senyor Bosch en aquell article, però hem d'ésser imparcials i regonèixer que no solament hi han «xicots amb faldilles», sinó que abunden molt «les dones amb pantalons».

Què me'n dieu, amic Bosch, d'aquests joves de la bona societat que semblen figurins d'un aparador, que es fan massatge a la cara, que porten un bigotet diminut i ridícol, que es perfumen amb essències, «que roben el cor» i que caminen a saltironets com colomins a mig espaternegar?

Som contraris als «xicots amb faldilles» que vós aludiu, però no podem acceptar tampoc aquest modernitzament del gènere masculí, que el ridiculitza més que a les dones. És perdonable que una noia, amb l'afany de lluir i ésser més formosa, vesteixi trajes extremats, burli les regles de l'honestitat i fins sembli el què no és. El que no perdonarem és que un home, que al món ha vingut a desempenyar un paper superior al de la dona, que amb el seu talent i quefers ha d'enaltir la virior de la raça, se'ns presenti maquillat com una artista, amb sandàlies, salt de llit i altres peces de roba afeminades.

Hom, que ha tingut la sort de no ensopegar per companya a un «xicot amb faldilles» com els que citàveu vós, que serà mare amatenta—quan Déu ens envii la successió—i que sap positivament que un tant per cent—petit, si, però existent—de les donzelles catalanes no són com les citades per vós (desgraciadament que totes ho fossin) ha volgut parlar del gènere masculí que corre avui dia. És un gènere de saldo, que es cotitza barat perquè n'hi ha molt, i quines existències no surten... perquè no hi han compradores!

Ai de la casa que és governada per un «xicot amb faldilles»!

Ai de la noia que arreplega per marit una «dona amb pantalons»!

Tot és mal que mata, i creieu, al món hi ha de tot!

JOAN TRULLÀS RIERA

"JOVENTUT CATALANA" A MANRESA

MANRESA, LA INCONEGUDA

Cada poble té les seves característiques peculiars que el distingeixen d'altres, i la ciutat de Manresa que té una fesomia ben pròpia que no la confon en cap altre, que no pot confondre's amb cap més, demés d'una història brillantíssima que no té regateix possible, baix cap punt d'ovir, pot ben orgullosament vantar-se de sobressortir baix aspectes diversos, a la majoria d'urbs catalanes.

Malauradament, però, mai a Manresa per ningú se li ha fet la justícia que mereix, no sabem si pel desconeixement que es té de les seves proeses, o si per l'egoisme insà de que ses glòries i grandeses, al divulgar-les, entelin la ficticitat de glòries i grandeses pregonades arreu de Catalunya per pobles que mantes vegades s'han vestit amb l'oripell que solament forçant premises, han pogut arribar a conseqüències que els han donat l'aparenta brillantor que, al reflectir en les planes de la Història de Catalunya, ha estat valent-se de mirallets que posats en contacte amb el sol de la vanidesa, han recollit i concentrat els raigs que mans expertes han tingut la traça de fer reverberar com llum de la veritat, cegant, a voltes, les intel·ligències dels historiadors.

Manresa, al revés, ha tingut prou patriotisme per a dur a terme lo verament inversemblant; no ha tingut, però, el patriotisme suficient després, per a escampar a tots indrets la nova de la seva empena.

Qui sap que en 986 el Comte Borrell, veient perduda Barcelona, que havia caigut a les mans de les hosts egarenques, es refugia a Manresa, reuneix 900 cavallers que responen a la seva crida de guerra, els arma homes de paratge i, al davant d'ells el Comte Oliva (Cabreta), els Rocaberti, els Mataplana, els Pallàs, els Corbera, els Hugos i Cardonas, emprenen la reconquesta de Barcelona?

«Com esbarts de lleons arremeten,
Rocaberti i los seus s'hi enfilen,
tot ho arranquen, destrossen, muti'en,
com si fossen furiós huracà.

Tots suats i los rostros encesos,
passejant-ne mirada serena
a la turba que fuig agarena
claven fort de Barcino el pendó.
I Borrell amb Oliva abraçant-se,
li aplaudeix tan valor i destresa,
tot cridant: —Glòria, glòria a Manresa
i a Sant Jordi i al Déu Vencedor!» (1).

I d'aquesta faisó, podríem anar seguint publicant fets des de segles i segles, en els que Manresa prengué part principalíssima, sempre per la llibertat de la Pàtria oprimida i invadida o vilipendiada, i si també va traspasar els mars i s'endinsà en terres estranyes, va ésser sempre per lliurar a altres pobles que gemien en l'esclavatge més odiós.

Només un incomplert resum: Contra la morisma, a Tortosa, en 1148; al Pallars, contra Arnau d'Espanya, en 1296; a la conquesta de Mallorca, en 1343; a Cerdanya, Conflent i Vallespi, contra els francesos, en 1674; també contra els francesos, en 1696; i qui no re-

corda el crit de guerra contra la invasió napoleònica, en 1808?

«Ella fué la primera
que contuvo en el Bruch a los tiranos,
ella fué la barreira
que sus pasos detuvo:
triunfante en la Batalla se sostuvo.
¡Gloria eterna a los leales Manresanos!
Un puñado de hombres desarmados
dexan los invencibles destrozados.» (1).

Mes deixem pels historiadors que vulguin fer-nos la mercè de justícia, que pregonin ells les virtuts i grandeses de la ciutat nostrada, ja que intent nostre no ha estat, en agafar la ploma, historiar-la, sinó solament donar-la a conèixer i explicar als amables llegidors de JOVENTUT CATALANA, l'origen de dues locucions que s'han fet molt populars arreu de Catalunya.

«ENTRE TOTS SANTS I MANRESA»

Qui no l'ha usada mai aquesta locució, en volguer expressar que un fet no és cert o que ofereix dubte?

Això ha passat entre Tots Sants i Manresa!

Una petita aclaració abans.

Equivocadament consta en els llibres oficials de la nostra ciutat, que el camí «real» a Calaf, a cosa de quilòmetre i mig, que la partida s'anomena «Els Cossos Sants», lo qual no és pas cert i tenim proves paleses de que l'evocació ja ve d'anys.

En la partida que ens ocupa, hi havia una capelleta dedicada a «Tots els Sants», durant la guerra de la Independència havia estat enderrocat l'altar que ocupava tota la capella, o signi que aquesta desaparegué per tal que no servis de catana a malfactors. Era això en 1819, i després, reconstruïda que fou, hi col·locaren una creu.

Un dia es va contar un succés que va aconseguir interessar a tota la ciutat, i ja ni cap persona va posar-lo en dubte, malgrat les proporcions fantàstiques del contista; heus aquí, però, que al cap de temps, va saber-se la veritat, i era aquesta que tot havia estat invenció d'un tranquil, i com que aquest tranquil vivia en una caseta entre la capella de «Tots els Sants» i Manresa, quan després es contava algun fet una mica dubtós o bé exagerat, tothom, ja se sabia, «això deu haver passat—deia—entre Totsants i Manresa».

«TANTS CAPS, TANTS BARRETS»

No és un secret per ningú la part principalíssima que la nostra ciutat va pendre en la memorable jornada del Bruc, en la guerra de la Independència. Tothom sap que durant els successos de l'any vuit, els nostres patriòtics pagesos, tots ell sfe i entusiasme, estaven sempre a l'aguait contra els que anomenaven «gabaxos», i que, per poc els que anaven dispersos, després de la desfeta, que es possessin a tret prop del tros, en le streballades an guanyaven el pa de cada dia, l'encaro o trabuc es cuidava de fer la feina, i després la pala-fanga i el xpu eren els encarregats de cavar la fossa a l'odià francès.

Eren a la clotada encar avui coneguda per «Les Ar-

(1) «Covadonga catalana o Manresa deslliuradora de Barcelona».

(1) «Diari de Manresa», any 1808.

naules», uns pagesos de les Codines, i a l'hora de la «beguda» estaven alguns discutint del gabaix i de les de les tunyines que anaven rebent després de la victòria del Bruc. L'un deia que si n'havia escabetxat tres, que si quatre l'altre, mentre un tercer que fangava en una vinya propera res deia, amb estranyesa del seus col·legues. Com que llavors va establir-se una mena de competència de qui més destrosses havia fet de gabatxos, els semblava impossible que l'Ignasi (així s'anomenava), tot foc i patriotisme, res els contés, fins que un dels estranyats va decidir-se a cridar:

—I tu, Nasi, quants n'has matat de francesos? Es veu que no t'arrisques tu; que és que et fan por?

—No; jo, com vosaltres i els altres, he fet el que he pogut; quan pleguem del tros anirem cap a casa meua, farem el trago i vos explicaré el que m'heu preguntat.

Efectivament, quan plegaren de la treballada, tots junts anaren a casa de l'Ignasi, una de les primeres del carrer de San Bartomeu i allí, després d'haver fet un trago, l'Ignasi, sentant-se, va explicar que n'havia «quin-tat» qui-sap-los de gabatxos, i fent-los aixecar als seus companys, els donà entrada al celler on hi tenia una caixa de les que abans es regalaven a les núvies, i obrint-la, quedaren al descobert bon nombre de tronats barrets, davant lo qual, els admirats pagesos, li preguntaren al Nasi:

—Bé, i què?

—Doncs—contestà—, no em preguntàreu quants gabatxos havia escabetxat? Doncs *Tants caps, tants barrets.*

O signí que havia mort tants francesos com barrets tenia en la caixa.

ANTONI ROCA FÀBREGAS

Manresa.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT
PER LA CENSURA

**¡¡ Terrassencs... i
Hostes de Terrassa!!**

Sapigueu que a la

**FONDA-RESTAURANT
CATALUNYA**

se us ofereixen coberts especials a 4 ptes. amb tres plats escullits, postres, pa i vi llegítim del Sindicat Agrícola de Terrassa.

Per 6 ptes. uns coberts compostos de entremesos variats: Canalons o Arròs a la Valenciana, Llagosta a l'Americana, Pollastre, Postres, Vi llegítim del Sindicat Agrícola i Xampany.

Adreceu les comandes a

ESTEVE POLLS

Fonda-Restaurant CATALUNYA

Gabatxonts, 12
Telèfon 6035

Terrassa

**Guia Informativa
Catalana**

BASTONS

FABRICA : Pge. Bacardí
Rambla Centre, Plaça Reial
BARCELONA

BRAGUERS

Antiga casa ESCUER
Fabricació de braguers
= i ventreses =
Hospital, 132 - BARCELONA

IVORI

CAPDEVILA I GRAU
Canuda, 33
BARCELONA

MARCS

Casa CODINA - Banys Nous, 14
Marcs gravats per a quadros
Articles per a presents; cornucòpies i relleus per a decoració

SABATERIES

ANTIGA SABATERIA
«L'UNIÓ»
Carme, 25
BARCELONA

SASTRERIA

Trajos y abrics us quedaran com nous girats al revés
LA REFORMADORA
Trafalgar, 9 (j. p. Ur)

Estels

En el paisatge immòbil del cel
de blava nit hi retrobo l'amada,
car la nuesa brillant de l'estel
em reverbera la seva mirada.

Si el penjarell d'un núvol enrogit
pel jorn agònic, t'ha donat recança,
tot dol mesquí del cor serà esvaït
al pas incert de l'hora que s'atansa ;
que sots la fina nuditat del cel
—tot tremolós com una esgarrifansa—
hà aparegut el ritme d'un estel
iniciant un bellugueig de dansa.

Ràims d'estels pel cel en doina.
Un penjarell a cada cim.
Pidolo un bes com una almoïna
a aquella amiga que jo estim.

Ma veu poruga i tremolica
rossola estèril als seus peus.
La nit, silenciosa i rica,
la crida amb lluminoses veus.

I ella diu : —Tot bes amaga,
desig follívol, gaudi inic,
i jo freturo una tombaga
amb la fulgor d'un estelic.

Mes jo li dic : —L'estel dansaire
no és pas un fruit per abastà ;
deixa l'estel que rodolaire
seria escàpol de la mà.

Pró com la fulla arremorant-se
tot el meu p'ant naviga al vent.
—Fulguradiç l'estel que dansa
adés és d'or, adés d'argent.

J. B. CLARET

Manresa.

Imatges de la ciutat

LA POSTA EN EL RIU

No hi ha hora dolça com el cap-al-tard
que una alè d'aire l'horitzó circunda
i el Cardoner, dintre la vall profunda,
com un ull blau ens va mirant encar...

FANTASIA NOCTURNA

Damunt el riu, la Seu en la foscò
fa creixé' el seu perfil fantasiare
i el parc devé barana d'un balcó
amb un roser d'estels florint enlaire.

L'OM DE LA PLANA

Perquè al dessota hi ballem la sardana
extén el verd fullam, l'Om de la Plana.
I quan l'oreig la seva copa alcança
ell, amb les fulles, va seguint la dansa.

TARDA DE FESTA, AL PASSEIG

Tot el fullatge ha fet suspirar l'aura,
té cada fulla una guspira d'or
que quan passem sembla voler-nos caure
damunt del nostre cor.
Les noies van a passejar mudades
a l'hora magna que la tarda mor
i fan brillar la llum de llurs mirades
damunt del nostre cor.

INTERIOR DE LA SEU

S'omple la nau de vermellors obscures
en aquèla hora pia de la tarda
que un colç silenci el sagrat temple guarda
i semblen vives totes les figures.

LA FONT DE NEPTU

Arriba un trot de cavalls per la ruta.
La Font per totes ses piques regala
oferint l'aigua amb sos beires de pedra.
L'ídol els bada la boca polsosa
com volent dir-los : —Manresa us espera !
Assadollats els cavalls s'acomïaden
del vell Neptú i de la Font que li brolla
i els picarols fan óringà a la ventura
damunt el trot triomfal i magnífic.

FIDEL S. RIU-DALMAU

Manresa.

COBLA - ORQUESTRA Mestre-Director

TERRASSA Ramon Serrat

Contractes a Terrassa: J. Cabeza, Vall, 60 - Telè-

fon 5907; J. Llongueras, Graninos, 22 - Telèf. 6880

P. Forrellach, Arquimedes, 136 - Telèf. 6593

A Barcelona: J. Noguera Solé, Bruniquer, 32,

primer seg. nr - Telèf. 4576 - A

Camiseria

Sastreria

Elaneria

Joieria

Bisuteria

Sederia

GRANS MAGATZEMS

Optica

Teixits

JORBA

Gorres

Mobles

MANRESA I BARCELONA

Barrets

Matalassos

□ □ □
ELS QUE VENEN MÉS I MÉS BARATO

Banderes

Queviures

Sabateria

Fotografia

Roba blanca

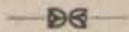
Joguines

BANCA ARNÚS

Succesora d'EVARIST ARNÚS

Fundada en 1846

BARCELONA

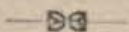
Sucursal de Manresa

Passeig de Pere III, n. 12-Apartat n. 1

Ofereix al públic quantes facilitats pugui desitjar per a tota classe d'operacions de

BANCA : BORSA : CANVI

i té instal·lada en les seves oficines
CAMBRA CUIRASSADA
amb compartiments de lleguer

Hores de Despatx

De 9 a 1 i de 3 a 7

MÁRMOLS

i PEDRES

de

Josep Andreu

(a) Borjas

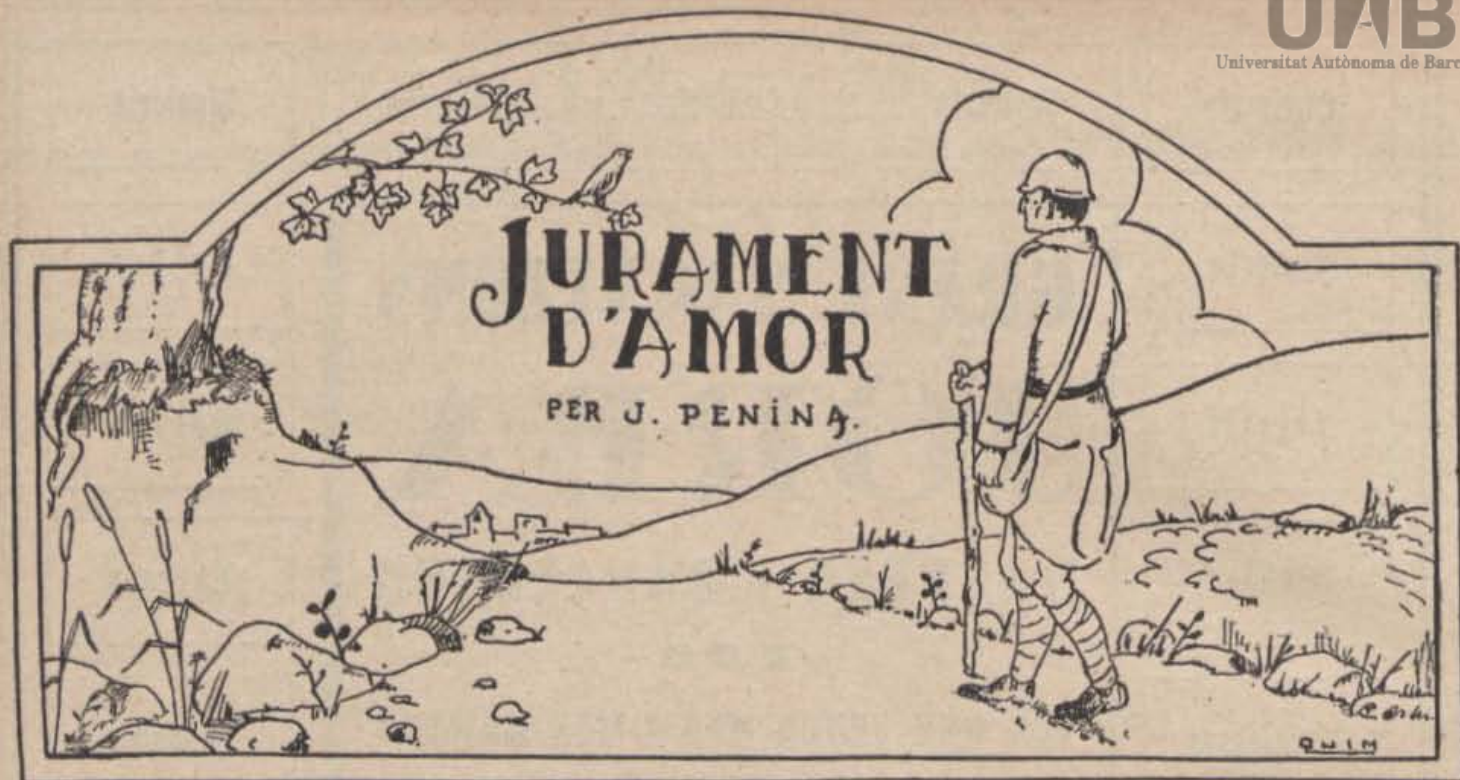
Tallers:

Carrer Circunvalació, n.º 4

Despatx:

Carrer Casanovas, n.º 9-Teléf. 758

MANRESA

L'Andreu es veu obligat a abandonar a la seva aimada Núria. Les necessitats de sa pàtria el criden a les files de valents que han d'anar a defensar-la de les maquinacions traïdores de l'enemic. La guerra promet ésser dura i llarga, doncs l'enemic, que és doblement fort, s'atansa per moments a les portes de la vila i els dos aimants, abans de separar-se potser per sempre més, volen jurar mútua fidelitat a s seus amors.

Resten pocs minuts per la partida. Els cornetins i els tambors toquen desesperats; les campanes de totes les ermites són llençades al vol; els vells, dones i infants tots criden i animen al jovent perquè defensin a la pàtria. Els dos aimants es troben dins d'una d'aquelles ermites... resen... fan el jurament... tenint com únic testimoni un Sant Crist que sembla mirar amb compediment al valent guerrer que marxa. Un segon després, quan encara l'eco dels tambors se sent llunyà, l'aimant fuig d'aquell lloc de tristor i reanimant-se corre a incorporar-se a les files. Ella no ho vol... el crida... però tot és inútil, ha ja desaparegut; només veu llunyana la pols que ha aixecat l'incessant galopeig dels cavalls, i ella resta inaconsolable a l'ermita, davant d'aquell Sant Crist, únic present, pregant per la tornada del seu volgut.

Han passat alguns dies i la lluita per defensar la sagrada llibertat del poble, havia pres tot l'increment imaginari. Les greus notícies que arribaven diàriament del camp, eren a la vila calorosament comentades. Les vides perdudes en la defensa de la pàtria eren nombroses i a cada nou nom que es facilitava se sentien nous plors d'una o altra mare que sofria desconsolada la pèrdua del seu fill volgut, però, no obstant, la tristesa que s'apoderava de tantes llars, la joia d'haver pogut oferir un fill, germà o parent a l'altar sagrat de la pàtria per a la seva defensa, els feia oblidar tanta pena, solament una persona hi havia al poble que semblava no aconsolar-se'n: era la Núria que plorava amargada la pèrdua eterna de seu aimador, l'Andreu; així ho notificaven les notes de la Secció de Sanitat del front de batalla. No hi havia dubte: l'Andreu era un dels tants que com bons patriotes havien sacrificat sa vida pel bé de la seva terra.

La Núria no s'ho podia creure, era impossible que hagués mort. Ella l'esperaria uns quants mesos, tres, quatre, un any, encara que fos tota la vida; fins que

tornés l'esperaria amb el mateix amor de sempre, doncs volia ésser fidel al seu jurament.

Tres anys han passat des de la suposada mort de l'Andreu i com que era descomptada una possible tornada d'aquest, per exigències de la família, la Núria s'ha vist obligada a casar-se amb un ric propietari de la comarca.

Encara que aparentment semblava viure feliç la nova parella d'aquell poble, en realitat la Núria no ho era, no podia viure tranquil·la a causa d'un estrany remordiment que sentia en el seu cor des del dia del seu maridatge. Continuament li semblava veure el rostre ferit i ensagnat de l'Andreu que la cridava desesperat... Altes fantasmes embolcallades amb mantells blancs portant el cos mort de l'Andreu li semblava que voltaven pel seu entorn burlones i satisfetes de sa víctima. La Núria no ignorava les causes d'aquest seguit turment; sabia perfectament que havia comès una falta greu havent estat infidel al jurament d'amor prestat amb l'Andreu, anys enrera a l'ermita, el dia de la marxa de s soldats, lo que ara li és ja impossible de reparar. Nostre Senyor la castigaria tal com es mereix. Ell hi estava present.

La Núria, amb el cor destrossat per tants sofriments, pregava... demanava perdó humilment... i si Déu ho volia fugiria lluny... a un convent, per purgar la seva falta durant tota la resta dels seus dies, però li demanava se fugir aquelles turmentadores visions que exhaurien sa vida per moments.

Aquella nit negra i tempestuosa, feia més fantàstiques les alucinacions de la Núria que esperava amb més ànsia que mai la tornada del treball del seu espòs. Desitjava companyia per a oblidar... però no podia; era massa tard. E' vent bufava i xiulava desesperadament com les sirenes d'un vaixell quan està en perill, fent brincar fins a tocar a terra els alts xirers que hi havia prop d'aquella masia. La pluja queia incessant sobre els febles vidres d'aquella casa, amb un repicar estrany com si les gotes de l'aigua fossin pedres...

Recordant la traïdoria, el pensament de la Núria barrinava sempre amb drames feréstecs... Sentia uns trucs sobre les finestres i no gosava tornar-se a mirar el què era... Temia que l'acafessin i la matessin per traïdora... Per fi, encoratjant-se quelcom, ho fa i veu desesperada com una ombra passa lentament per dar-

rera els viïres. Una esgarrifansa sentia per tot el cos mentre una suor freda invaïa el seu front. Quin esglai!... Li semblava veure la cara desfigurada... quasi cadavèrica de l'Andreu, el seu primer aimant, el del jurament. És reanima novament i es decideix a sortir a fora, allà on ha vist aquella persona... i veu embadalida com l'ombra apareguda, aquella cara misteriosa que havia vist, fugia depressa arrossegant-se per terra. Eren les branques d'un xiprer.

La nit no s'aclareix, al contrari, continua negra i fèrrega. Els ulls de la Núria estan concentrats amb la visió de l'Andreu. El remordiment no para de turmentar-la, volçria fer-lo allunyar però el temps s'hi oposa i sembla que es burli de la seva malaurança. Els llamps com seguint també a una estranya consigna i huminen de tant en tant aquells contorns i cada nova llampagada és un reflector de noves ombres fantàstiques que entren a torbar la tranquil·litat que inútilment busca la Núria per oblidar el seu pecat. El vent tampoc para i quan més fort bufava se sent un tro esgarriós qual eco surt repetit varies vegades d'entre les altes muntanyes... Seguidament la porta d'aquella masia s'obra violentament... La llum s'apaga... i un cos mullat cau als peus d'aquella penitent.

—Núria! Núria!—crida tristament una veu apagada.

—Andreu! Ets tu? És possible?

S'ho creu perquè l'esperava, el seu cor li deïa. Ella ignorant totes les seves tragèdies l'abraça i vol ésser corresposta, però malauradament veu que no n'és; so-

lament sent uns plors profunds que semblen sortir del cecó més fons de l'ànima.

L'Andreu plora la seva desgràcia ignorant-ne una altra: l'estat casat de la Núria, i tem que ara no el volrà.

La Núria, aprofitant la serpentejada claror d'un llamp, el mira per convèncers de la realitat de que és l'Andreu. Oh! Si que és ell, però esgarrifada veu que és cec.

Per l'efecte de les terribles i turmentadores aparicions, la Núria es despertà sobtadament d'aquell estat engúnic traspasant a la vida real que plena de felicitats l'esperava. Anava comprenent el succèit, dormia... i somniava. Tot havia estat un somni! Els seus ulls estaven encara llagrimosos a causa dels sofriments del somni que havien travessat fins al seu cor, però s'alegrava i somreïa satisfeta perquè sabia que aquell dia hermós i ple de sol tenia d'ésser per ella el més feliç de tota la seva vida... Aquell dia es faria l'unió de dos sers volguts, d'ella i l'Andreu, que havia arribat el dia abans del camp, amb les tropes victorioses, sense la més petita ferida.

En quant a les penes somniades, no hi ha dubte que solament serviran per fer més forta y duradora l'amor d'aquells dos aimants que unes hores després es consagrarien a l'altar de Nostre Senyor.

Primer equip del C. E. MANRESA

Equip del C. E. Manresa, campió de Catalunya de segona lliga, compost per: Corrons, Vila, Martí I, Tort, Martí II, Sensano, Homs, Rosell, Serrahima, Gabaldà i Font

CASCATA

DE

LLUM

per

Domènec Juncadella

Manresa, 1925.

O eren l'ombra del migdia
amb la corona d'uns rulls
o bé era el sol que encenia
les nines dels vostres ulls!

Damunt la plana adormida
regnava la quietud;
només vetllava una vida
per la vida que m'heu dut

Estic foll del cegament
d'aquesta llum tan roenta;
tremola en l'aire un lament
sota una pluja d'or, lenta.

Desmais de púrpura encesa
regalimen cara avall;
per les galtes de puresa
veig espurnes de crestell.

I s'arboren les mirades
en voler-vos mirà a vós:
l'amor passa ales-plegades
damunt l'ombra de tots dos.

Des llavors, quina foganya
els meus ulls tant ha ablamat
que sóc pres de força estranya,
talment fos il·luminat?

Quina dolça gosadia
el camí em fa esmunyedís
i m'atura en la follia
que ens du el goig d'un nou encís?

Ulls de fada miraclera
que m'haveu tan ben guarit
i que amb vostra primavera
el meu cor ha reverdit:

ni sou l'ombra del migdia
ni el sol juga amb vostres rulls,
que és sols l'amor que venia
dins el blau dels vostres ulls!

3

L'ORGULL CASTIGAT

Era una tarda; un lleu oreig que acariciava dolçament les flors d'un jardí senyorívol portà a mes oïdes la remor de dues flors que parlaven.

Una formosa rosa color tè enlairada sobre son trons esbelt, discutia amb una humil viola mig amagada entre les fulles.

Deia així la primera:

—No saps perquè el sol cada dia ens envia un raig, i el vent ens breça, i la rosada ens refresca? Doncs és perquè tots tres vénen a contemplar ma formosor; m'heu de reconèixer per la vostra regina.

—Doncs per mi—contestà la viola—, tan el sol, com el vent i la rosada, vénen de la mà d'un bon Déu que es cuida de la nostra vida.

—Calla, calla, envejosa—féu la rosa ofesa—; tot això

ho dius perquè no pots ésser com jo, doncs sempre has d'estar arrant de terra.

—Quan Déu així ma creat, ell sabrà perquè ho ha fet.

—M'agradaria veure-ho—féu burlant-se, la rosa.

En aquell moment se sentiren crits i rialles; la viola desaparegué entre la ufanor de ses fulles, i la rosa prou buscava lloc per a ocultar-se, mes degut a son airós tronc no trobà on amagar-se.

De prompte aparegueren dues nenes totes rialleres. L'una en veure la formosa flor en quedà prendada, i molt decidida avançà vers la rosa i amb sos ditets, trenca el tronc; la rosa sentí un greu dolor, i després en el pit de la xamosa nina, desaparegué jardí avall.

I aquella tarda, quan el lleu oreig acariciava dolçament a la viola mig amagada entre les fulles, la rosa, l'orgullosa, moria desfullada per uns ditets de neu.

JÚLIA BLASCO

Electricitat

I ses aplicacions

Instal·lacions d'alta i baixa tensió - Bobinatge i venda de motors de totes classes. -- --

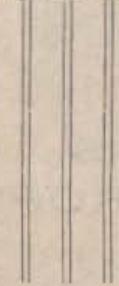
Baltasar Corrons

Muralla, 9

- Telèfon 482 -

Manresa

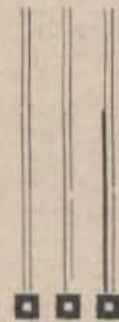

JOIERIA

RELOTJERIA

OPTICA

GRANÉ & BUSQUETS

BORN, 21

TELÈF. 777

MANRESA

SASTRERIA

DE

FRANCESC CODINACH

ÚLTIMES NOVETATS

Plaça Major, 15

MANRESA

EDUARD LLADÓ

HORTICULTOR

Llevors - Arbres - Plantes

Confecció i conservació de jardins, dintre i fora de la ciutat. -- -- -- --

Carretera de Vich,
Pujada Castell, 3

MANRESA

FARMACIA

FÀBRICA DE BEBIDES GASEOSES ESTERILITZADES

DE

MANUEL BELLVER

SOBREROCA, 44

Telèfon 121

MANRESA

MARIAN PADRÓ

FÀBRICA DE SABONS

Elaboració pròpia en classes superiors de coco pur garantit

Carrer Sant Josep - (Poble Nou)

DESPATX:

Passeig Pere III, 34 i 38
Angel Guimerà, 49 i 53

Telèfon 56

MANRESA

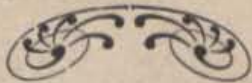
ALCOHOLS
ANISSATS
VINS
LICORS
XAROPS

Anis Morell

Societat Anònima Morell

Successora de la Casa Morell

Fundada en 1840

Sant Fructuós de Bages

MANRESA

Torrents, Gros i C.^a

Fàbrica de Mosàics

Granet - Ciment armat
Tuberies - Pedres arti-
ficials - Treballs i ador-
nos de guix, etc., etc.

(Fàbrica a Terrassa: Carrer Colom, 66)

Casa a Manresa:

Coso, 9 i 11

Telèfon 384

MANRESA

Filtres per aigua
(DELPHIN)

Venda i instal·lacions completes

Vda. de Fran^c Señal

Carretera de Vich, 22 Telèfon, 7

MANRESA

FORNELLS

SASTRE

Sempre el més nou

Plaça Sant Domingo, 6 principal

Telèfon 200

MANRESA

TORNERIA MECÀNICA

Joan Bargai Audet

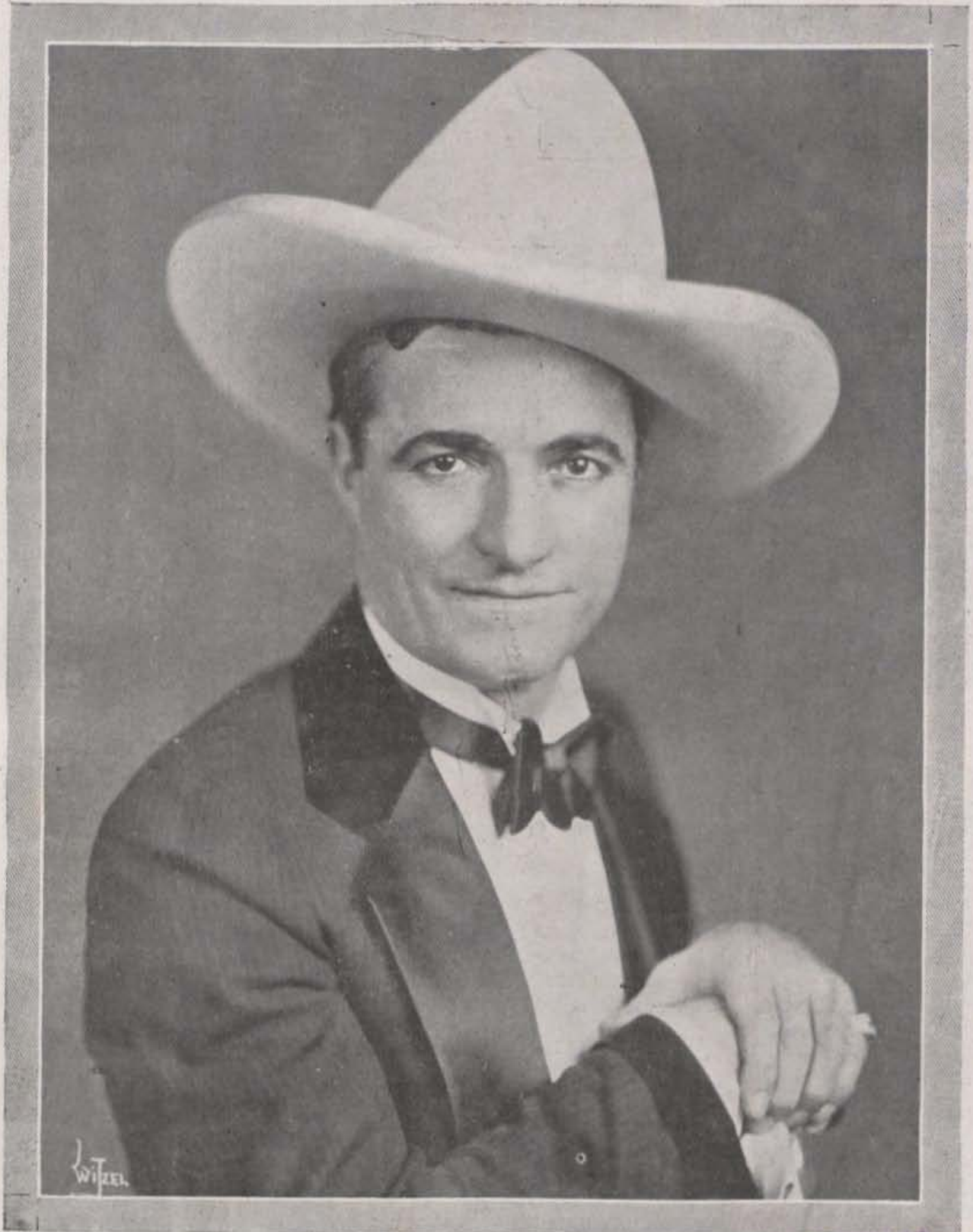
Pujada Castell, 20 - Telèfon 296

MANRESA

MANRESANS!!

Esmenteu «JOVENTUT CATA-
LANA» al efectuar les vostres
compres a les cases que anuncien
en aquesta revista

L'ACTUALITAT GRÀFICA

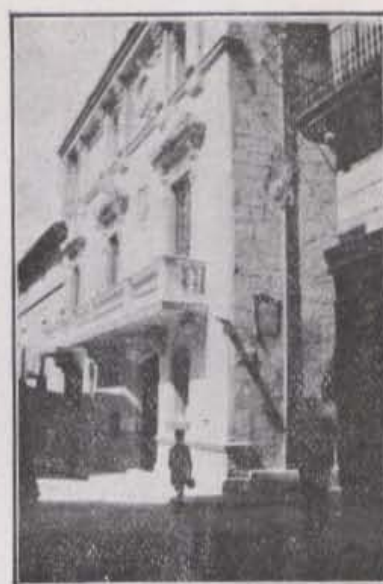
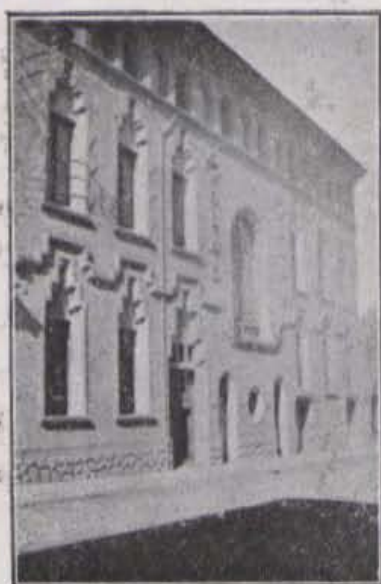
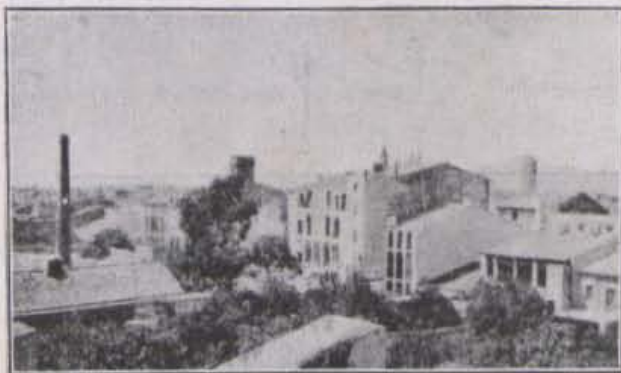

TOM MIX

Simpàtic actor americà, que en un concurs recent, va assolir el títol de « Rei de muntar a cavall » en el país dels monarques de totes menes — BARCELONA

BIBLIOTECA PARTICULAR
ESTANISLAU ROIG GINGL
BARCELONA

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

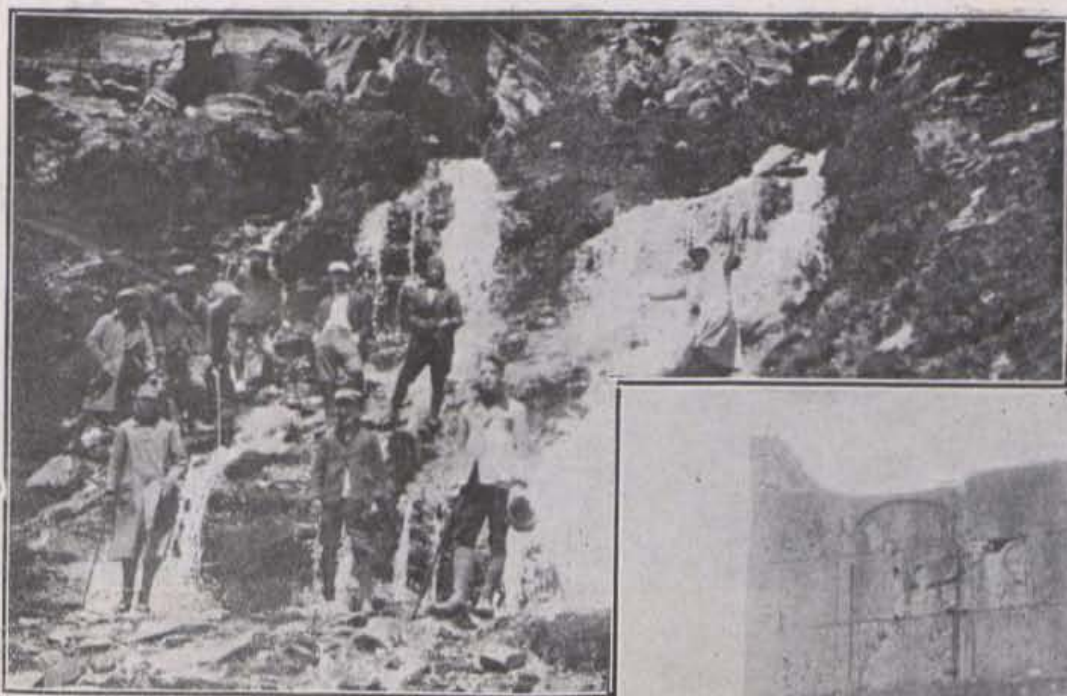
Vista parcial

Asil de Vells
Font dels Alls

Façana de Santa Maria
Monument a Milà i Fontanals

Ex-palau dels Reis d'Aragó

Ajuntament
Rambla Sant Francesc

A NÚRIA

Cascata de Fontnegre

EL CENTRE
EXCURSIONISTA
VILAFRANQUÍ

EN
ALGUNES DE LES
SEVES SORTIDES

A la torre de
Scipió
de Tarragona

A Torrelles

MANRESA

Vista parcial

Pont vell i Santa Cova

Passeig de Pere III

Edifici dels P.P. Jesuïtes

Catedral

(Foto Pla)

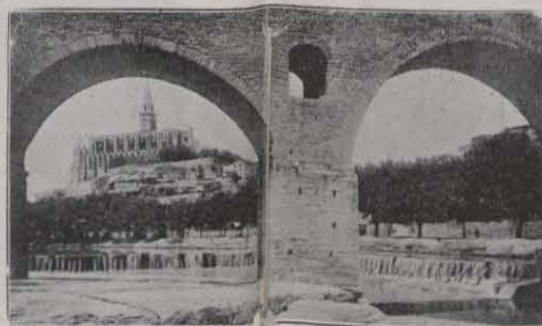

Casa Caritat

Catedral: Interior

(Fotos Guixà)

Pont vell: Altrons, la Catedral

(Fotos Guixà)

Cova de Sant Ignasi

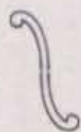
(Fotos Guixà)

LES FESTES MAJORS DE LES NOSTRES BARRIADES

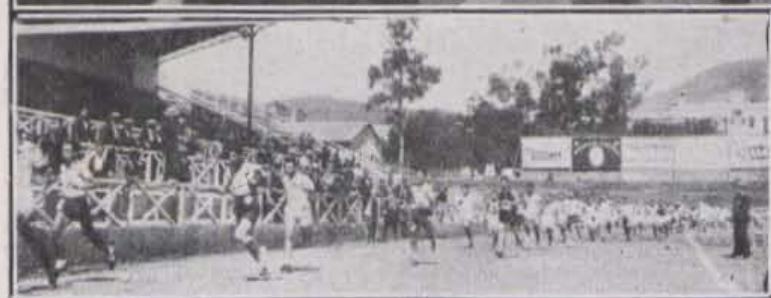
SANS

Ballant sardanes als carrers d'Olzinelles i de Sans

(Fots Amigó)

El vencedor de la volta a Gràcia en el moment d'arribar a la meta

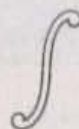
GRÀCIA

Sortida dels corredors per a la cursa «Volta a Gràcia»

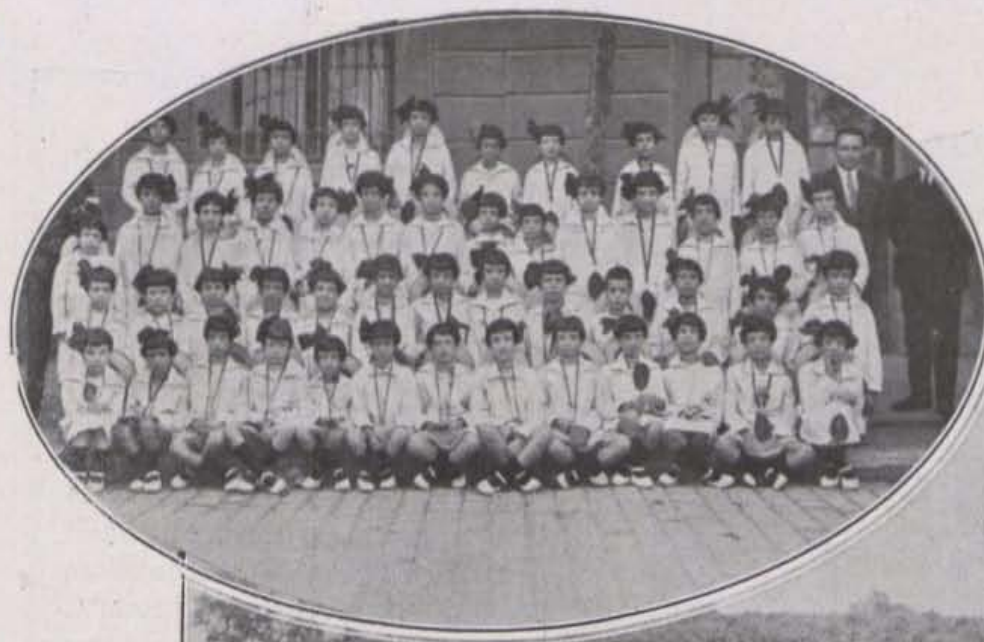

Envelat del camp d'En Grassot

(Fots. Bonet)

ACTUALITATS DIVERSES

La colònia escolar que estigué a Ocata, i quines despeses son satisfetes per la Lliga de Higiene de Sabadell

(Fot. Francart)

(Fot. Granados)

(Fot. Ximeno)

SEU D'URGELL: Biplà francès que aterritzà amb avaries a pocs kilòmetres d'aquella ciutat.

SANT HILARI SACALM: Un moment del partit de futbol jugat entre els equips C. D. Europa (Selecció) i el C. D. Hilarienc, guanyat pel primer.

SANT ESTEVE DE CASTELLAR: Presa de possessió del nou Rector. El Rd. Salvador Ferran, Secretari, llegint el nomenament al poble.

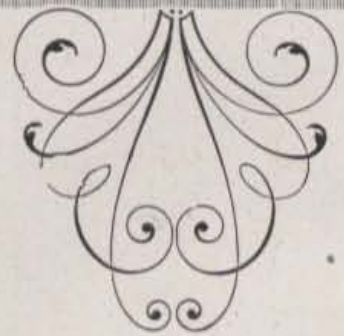
(Fot. Francart)

Tal com vàrem prometre en un dels nostres números darrers, al donar a les nostres llegidores aquesta secció, confiàvem en deixar-la a càrreg d'una ja prou coneguda persona, destre en tot el ram femení.

Accedint als nostres precés, la senyoreta Maria Sala, antiga col·laboradora de JOVENTUT CATALANA, ens ha promès trametre'ns quinzenalment diferents articles que faran referència a altres tants temes per a les dames.

Suposem que aquesta secció, que afegeix a les millores que tenim preparades, un fort desig nostre d'ésser agradable a tothom, serà vista amb bon grat, i apreciada amb sa justa valor.

Elegant trajo de teatre color verd, brodat amb plata, i escot imitant collaret.

(Fot. Sánchez Català)

«Joventut Catalana» a Vilafranca del Penedès

Els nostres Monuments

Per a l'E. Regull i l'A. Oller

La capital del Penedès s'ha enjoiat per a sa Festa Major. Per sos carrers i places es deixen sentir les agudes notes de les gralles que acompanyen als esforços Xiquets i altres típiques dances.

Cares hermoses i rialleres, cossos plens de joventut i exuberància, adornen la nostra hermosa Rambla Pi i Margall, coronada per artístic monument que la intel·lectualitat catalana aixecà honorant a l'eminent patrici, mestre en bondat i sabiduria, el nostre Mià i Fontanals.

Vivint en uns jorns en que l'alegria s'ha fet mestressa de nostres voluntats, veiem amb goig com els nostres fills s'extasiaven contemplant les dances populars, i fins com els més petits s'esporgueixen, amagant-se en la falda de la mare amorosa, en sentir l'espetec de's coets dels diables i a l'ovirar la monstruosa figura del Drac, i llençant foc per la boca, ales i cua.

En aquests jorns de joia la nostra vila també es recorda dels que passen privacions, dels pobles humils, i caritativa, magnànima com sempre, els allarga la mà, dedicant-los-hi un dels primers actes de sa Festa, en repartir uns bonos a les famílies més necessitades, per a que aquestes puguin compartir l'alegria dels seus conveïns i fruit com ells la Festa Major.

En recordar, doncs, aquest acte, recordo també amb satisfacció la més hermosa institució que posseïm, la institució que és orgull de nostra vila, la *Beneficència Vilafranquesa*. A vosaltres, que amb vostra constància i abnegació aconseguíreu fundar aquesta casa tan humanitària despertant un hermos exemple de Caritat, vos dedico aquestes ratlles, ratlles humils, però sinceres, que a que el vostre treball serveixi d'estímul a les generacions del pervindre, quines al conservar i engrandir la vostra obra, hauran aixecat el millor Monument a la Caritat que vosaltres sentíeu, al complir un deure que vos imposàreu en bé dels desvalguts.

Aquests, com els altres, són Monuments que honren als pobles que els edificuen.

D'ençà que existeix la *Beneficència Vilafranquesa* han estat moltes les personalitats enlairades que l'han visitada, inscribint en el seu llibre d'or que a l'entrar a la santa casa està a la disposició de tot visitant, els més bells i més inspirats pensaments, escoltant, a l'ensens, dels seus propis llavis, paraules encoratjadores per als seus fundadors, els abnegats, els incansables, els altruistes senyors Enric Regull i Artur Oller, assegurant, de pas, i amb vera satisfacció, que d'aquesta casa de beneficència pot ben estar-ne orgullosa Vilafranca, per ésser l'única i la més perfecta de totes les institucions caritatives que existeixen en nostra pàtria.

P. MITJANS ARNÓ

La nostra misèria espiritual

Podríem dir sense cap mena d'exageració que tota la bellesa de Vilafranca radica en els nostres vinyars verdejants i en les nostres dones. Si els uns donen vins olorosos que enforteixen el cos i aclareixen la ment, Elles, les dones, amb llur riure gràcilment sonor, amb llur passejar sincrònic per les Rambles, amb llur parlar deliciós com la música més bella i amb llur mirar mannyac, enjoiem la vida vilatana de cada dia tan ennuvolada de pols i aclaparada de sol.

Veus ací, doncs, les dues úniques joies de les quals podem vantar-nos.

Valors espirituals no cal cercar-ne. Girant els ulls enllà d'enllà trobarem homes que donaren mèrit a la nostra història. Llorens i Barba, Milà i Fontanals, el Bisbe Torres i Bages... Però això fou en temps pretèrits. En canvi la història ni esmentarà tan sols per cap concepte la Vilafranca de l'època actual. La galeria de retrats de Vilafranquins il·lustres que hi ha a la casa comunal no caldrà ampliar-la. Ja hi són tots, gairebé.

L'espiritualitat va molt escassa, si no és nulla a la nostra vila. No posseïm cap centre de cultura, cap ateneu, cap biblioteca popular. Totes les coses i àdhuc tots els homes semblen tocats d'un mal vent d'insipidesa, d'apatia i d'inèrcia. L'eixutesa de les nostres fonts s'encomana als esperits i als cervells.

I dient això no és que vulguem malparlar de la nostra vila a la qual amem i voldríem que posseís plenitud d'altres qualitats. Les nostres paraules no són el retret d'un mal del qual tots els vilafranquins, qui més qui menys, en tenim culpa. Són més aviat un plany, un esperonament per veure si d'un cop tots plegats ens sentim avergonyits dels nostres defectes i sabem resolutament posar el cor i els braços a servei d'una brega constant contra l'eixorquia espiritual i intel·lectual de la nostra vila.

J. A. MOLINS

LLEGIU - PROPAGUEU - COMPREU
JOVENTUT CATALANA
 LA REVISTA QUE MANCAVA A CATALUNYA

Elogi de la pols

Si Vilafranca no tingués indústries, ni fos important centre vitícola-comercial, si no haguessin passat per la seva història de la qual n'han omplenat brillants pàgines homes com En Milà i Fontanals i En Torres i Bages—per no citar-ne d'altres—illustres personalitats que Vilafranca s'enorgulleix de tenir com a fills, si les seves dones no resplandissin arreu per llur formosor, si tot això que és evident no existís, encara hi restaria quelcom que li dona fesomia pròpia i d'aquest quelcom en parlarem breument.

No ens entretindrem aquí a ponderar la bellesa innata de la dona vilafranquina perquè aquesta és ja proverbial i no necessita de nostres humils elogis. Demés, tal volta no sabríem lloar-les en lo que valen i encara que això fos factible no e's faríem el favor que es mereixen les Regines de nostres llars. En canvi escriurem algun mot referent a la pols que, talment deixalla de la naturalesa, enlletgeix els carrers de la ciutat.

Havem dit que fórem breus i la nostra tasca ha d'ésser-ho forçosament, tant per no cansar als amables lectors de JOVENTUT CATALANA com perquè la manca de temps no ens permet extendre'ns en minuciositats que al cap i a la fi haurien de resultar d'un ben relatiu interès.

Nosaltres, vilafranquins de soca arrel, ja hi estem acostumats a veure les nostres avingudes amb sos edificis i arbredes plenes de pols; és solament en el viantant que ja a l'arribar a la població lo primer que feix el seu esguard—algunes voltes avidós de copsar meravelles que no sempre es troben—la blancor tant... no sé si dir-ne natural o antinatural de les seves cases i se n'entorna mal impresionat, decebut gairebé, pel que a nosaltres comença a ésser-nos familiar.

Què hi fa que sigui antihigiènica, perjudicial per la salut, indesitjable si es vol baix tots els conceptes: si és una cosa que comença a ésser tan nostra!... I aquí segurament el lector pensarà: Ja us la donem!

Però jo us dic, lectors amics: tandebó que e's catalans ens poguéssim sempre conèixer els nostres defectes tant com les nostres virtuts!

Modestament, francament, acreditant el nom de nostra amada vila...franca, modernitzant-nos, gosaríem a dir en el bon sentit de la paraula—ja que aquest mot ha arribat a tenir significacions diverses—hem preferit elogiar un defecte per altra part no pas innat (d'haver-hi aigua, no hi hauria pols), elogi que ni que fos tan eloqüent ni acertat com el d'una virtut, posseeix la qualitat, tanmateix ben remarcable, d'ésser almenys igualment sincer.

DIONÍS PARETA

Vilafranca.

Camperola

Pastoreta, pastoreta,
nena bonica i gentil,
que tens del cel la puresa
i els perfums del mes d'abril.

Pastoreta, pastoreta,
la dels llavis de carmí,
la que té els peïtons més dolços
que la mel del romaní;
la que vius sempre contenta
al costat del teu ramat
esperant amb ànsia l'hora
d'estar prop de l'estimat.

Oh, pastora, pastoreta,
tots els p'anys de l'aimador
vaig sentir-los un cap-vesp.e
quan cantava eixa cançó:

Nena bonica,
nena galana,
per qui sospiro
de dia i nit;
pastora hermosa
que el cor em robes,
dolça esperança,
etern neguit.

Flor de muntanya,
cel que se m'obra,
bella princesa
del cabell ros,
estima'm sempre
com jo t'estimo
i amb tes rialles
fes-me ditxós!

Pastora hermosa
que el cor em robes,
fresca poncella
del maig florit,
vina als meus braços
que amb goig t'esperen
i fes que es calmi
el meu neguit!

Així l'aimant cada dia,
cada cap-vespre es planyia
tot cantant i sospirant;
i aquell cel que ell invocava
ben obert se li mostrava
mentre feia via avant.

JOSEP PARERA

Vilafranca.

TINTORERIA MODERNA DE M. CORRALES

== Colors sòlids i a la mostra ==
Especialitat en rentats en sec i al vapor

Preus econòmics

Cort, 23 - Vilafranca del Penedès

TALLER i TENDA DE CALÇAT de Jaume Parera Ràfols

Unica casa que garantitza els calçats
per a ésser de construcció pròpia - Es-
pecialitat en la mida - Existències de to-
tes classes - Comprant en aquesta casa
s'aconsegueix un 15 per 100 de rebaixa
en els preus marcats

Plaça de Jaume I, 11 - Telèfon 268

Vilafranca del Penedès

GARATGE "SPORT"

DE

JOSEP BARDALET

AUTOS DE LLOGUER

REPARACIONS DE
TOTES CLASSES

Prat de la Riba, 27
Rambla de Nostra Dona, 37
Telèfons 263 i 341

**VILAFRANCA
DEL PENEDÈS**

ACADEMIA MERCANTIL

MIRÓ

Rambla de Sant Francesc, 27, 2.^{on}

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Teneduria de llibres par partida doble
Sistemes americà i centralitzador, aplicats al Comerç, a la Indústria, a la Banca i a la Borsa : CALCUL I CORRESPONDENCIA MERCANTIL : IDIOMES : CAL·LIGRAFIA : TAQUIGRAFIA : MECANOGRAFIA : Clases individuals, collectives i especials per a senyoretas : Lliçons particulars : Ampliació de coneixements als Dependents de Comerç : Pràctiques d'escriptori : ENSENYAMENT PER CORREU

Director: Pau Miró i Miró

OLIS

PERE RIGUAL i ROVIRA

Vendes al major i detall

Calitat extra, fines i corrents pel consúm, i especials pròpies per exportadors.

Recepció directa de les principals procedències d'Espanya.

Prat de la Riba, 177
Telèfon 131

Vilafranca del Penedès

SASTRERIA

RAFEL GELÍ

(Antiga Casa Llorà)

ECONOMIA i ELEGÀNCIA

Cort, 39 i Concellers, 18

(Davant de l'Antiga Vicens)

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

ANTIGA CASA VICENTÓ

Drogues, pintures i pinzells
Especialitat en els productes per la elaboració del vi

QUEVIURES

Angel Guimerà, 1 i Ferrer, 2

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

DEL TEMPS

Aquests dies roents d'agost tenen un encís de fruita madura que, vulgues no vulgues, ens ha d'arribar a l'ànima.

Som al cor de l'estiu, al bell mig de la tòrrida estació, en ple solstici aflamat.

La nostra terra s'esbadella de dalt a baix en un com sensual desmai d'ofrena. Dirieu que pressent el fatal capvespre dels desitjos i que s'apressa a donar-se tota sencera al goig dels homes.

Si aneu per aquests pobles de Déu, els flairosos poblets senzills de la benamada Catalunya, veureu, quin goig! l'irisada florida de festes majors estesa a doll bafent sota el sol meravellat. Us imagineu el fecund neguit humà posseït pel carter universal de fruitació.

Ara que és temps de vida esbatanada, potser escauria d'assajar, amb mà llisquent, amb plàcida objectivitat, uns esbossos de paisatge interior.

Provem-ho.

UN

Vora la finestra, que dona al pati, seuen mare i filla. I cusen a la llum somorta d'un cap-al-tard calitjós, espès.

L'angúnia del treball que mai no s'acaba, flota per l'àmbit cansat de la cambra. De tant en tant baixa de qualsevol terrat, l'esquerdada trompeteria d'uns galls que van a jóc.

La fressa encongida de la feina i el lleu panteig de dos cossos en vibració, trenquen la tortura sorda d'un silenci llarg, obsessió. Adés, salta un profund sospir d'allenjament, adés, un furtiu esguard planyívol, bat d'ací d'allà les ales ingràvides.

—Mare, que no ho sabeu, que ja han fet administradors per a la festa major d'enguany?

—Diu que sí.

—I que serà molt lluïda.

—És clar, com sempre.

Torna el silenci feridor, amb remoreig de feina i voladissa de sospirs.

—La Lluïsa està molt contenta perquè ve la festa major.

—Tothom n'està, dona.

La cadira ha deixat oír un llunyà grinyol, truncat d'esglai. El gat, en un angle damunt uns retalls, s'estira per enèsima vegada, voltat d'una olímpica aureola de mandra.

—Doncs jo, mare, no n'estic gaire.

—Ja n'estaràs, ja n'estaràs.

—Bé prou que ho voldria, però no podré. Que no ho sabeu, que no tinc sabates noves, ni mitges, ni...

—No exageris, dona, no exageris. Tens el vestit que et va fer la Tona...

—...ara fa tres anys.

—Sí, però que encara és ben bé nou.

—No de no sortir gens, mare. Els que hem de treballar, es veu que no hem de servir per a res més.

—Mira, et faré adobar les sabates a cal Ramonet i et compraré unes mitges. L'any que ve, potser et faràs roba nova. Ja veuràs, ja veuràs.

Hi ha una atmòsfera adolorida i carregada d'ombres.

Les darreres clarors del dia, fugen cel a terra. Un minut de mica en mica. La mare ha encès un llum de gas, i la feina que no s'acaba mai, ha reprès amb un nou delit afdigat.

UN ALTRE

S'obre la porta. Un minyonàs, amb ulleres de fer bonic i calces blanques, sapat com un roure, travessa la llinda d'entrada.

El salonet reb la claror d'una tarda incolent, filtrada pels llistons de la persiana verda. Un «blues» capcigrany deixa penjades enlaire, les notes d'uns compassos interromputs. La «mamà», adormissada sobre el canapè de les bacaines, s'ha eixorivit solemniament.

El nou arribat aboca sense exorçí:

—Aquest vespre us homenatjarem amb un ball a la terrassa del Casino.

—I això?

—Ja començàvem d'avorrir-nos amb tants de dies sense fer res, i ens hem dit: potser que arméssim un ball a honor dels vilatovins que la setmana entrant han d'anar a fer la festa major. La proposició ha estat ben rebuda i posats a endegar les coses, en un tres-i-no-res ho hem enllestit tot per a aquest vespre. Hi ha una alegria endiastrada per tot arreu.

Aquest tema esgotat, hom n'ha encetat d'altres i d'altres sense denominació particular. Després s'ha destapat la xerrameca de l'amor i s'ha parlat de nuviatges i de casaments. Després, de la festa major de Vilatova, tradicionalment típica. Més enllà, s'ha tornat a parlar del ball, dels nuviatges, dels casaments i de la festa major, amb la mateixa ingènua malícia badoca. Fins que no hi ha hagut més remei que fer reaparèixer el «blues» abandonat.

(No us heu adonat com certa música sembla feta per a determinada mena de gent, o si ho preferiu, com certa mena de gent sembla feta per a determinada música?)

Al defora, el mar gemega la cançó de sempre, amb un sonsònia canicular endropeïda.

En tant, el disc del sol, arborat d'or vell, ha començat d'iniciar la retirada amb una cara d'apollínea indiferència.

Uns ocells enjogassats, han xisclat un adéu enigmàtic...

TRESSERRES

CLIXÉ

Per bell jardí encantat
rublert de roses,
senzill i hermosejat
per flors vistoses,
passeja lentament,
i quasi inconscientment,
la nina hermosa.
La més galant,
la més vistosa,
la més humil
i virtuosa,
la d'ulls de cel
i trenes d'or
llavis de mel
i boca en flor.
De dolç mirar
i bell somriure
per qui sap ben amar
i cerca el goig de viure.

Vilafranca.

P. MIRÓ i MIRÓ

CENTRE DE SUBSCRIPCIONS

Venda de periòdics i revistes

ISIDRE PALAU

Sant Bernat, 4 - VILAFRANCA DEL PENEDES

VILAFRANQUINS !!

Esmentèu «JOVENTUT CATALANA»
al fer les compres a les cases que
: anuncien en aquesta revista :

L'Estrella

**Drogueria
Ultramarins
Queviures**

de

JOAN CODONY

Gran assortit en mante-
gues, formatges, embutits,
xampnys, vins, licors i
conserves de totes classes

Cafè torrat, especialitat
de la casa, **és el millor**

Plaça Constitució, 29 - Telefon 244

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

BRÚ MARIGÓ

Successor de Josep Bisbal

Novitats per a senyora i altres articles d'alta
fantasia en llana, seda i cotó

Grans assortits en troços --- Preu fixe

■■■

Santa Maria, 11 i 14

Telèfon 229

Vilafranca del Penedès

Castellví i Colomer

*Fàbrica de
gasseoses i sifons*

Prat de la Riba, 10

Telèfon 128

Vilafranca del Penedès

M E D I U M

OFICINA TÉCNICO - MERCANTIL

VILAFRANCA Rambla de Sant
DEL PENEDÈS Francesc, 27, 2. on

DIRECTOR :

PAU MIRÓ i MIRÓ

Establiment, exàmen i arran-
jament de Comptabilitats, Ba-
lanços, Liquidacions, etc., etc.

Correspondència nacional i
estrangera : Calculacions :
Copisteria a màquina en tots
els rams.

CONSULTORI:

De 9 a 12 i de 15 a 19

KÖHLER

**Màquines de Cosir
Màquines d'Escriure
Màquines de fer Mitges**

Peces de Recanvi : : Reparacions de totes classes

A. FRONTERA Plaça A. Clavé, 2

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Cançó d'una nit de Lluna

Nit florida dins les vies del febrer
amb l'argent de lluna plena
i uns estels que dalt les branques d'ametller
han tornat blancor serena.
Nit de fades que caminen per l'espai
i desclouen les poncelles de l'esplai
pels jardins en quietud
perque donguin llurs perfums d'embriaguesa
i saturin de neguit i de dolcesa
la callada solitud...

L'arpa d'or de les galanes emocions
una fada l'ha posada
i una pluja d'exquisides il·lusions
del cel fa la devallada.
A les noies ha portat, en somni ardent,
la balada d'una font d'acoramant,
d'aigua viva, aigua d'amor
i un donzell de la mirada abrindadora,
negres ulls com l'alta nit encantadora,
negres ulls de dolç enyor...

L'aigua clara de la font va caminant
i s'endú la melangia
del donzell de la mirada flamejant
que es consum lluny de l'aimia.
L'aigua canta, en el rocam del regueró,
l'enyorança i la tristor de l'aimadó
dins el plor de les pinedes;
quan les brises de la nit asserenada
mouen fressa entre el fullam de la brancada;
—brises fines, brises fredes...

I les fades de la nit d'encantament,
amb sos vèls de seda blanca,
van passant damunt la terra suaument
deixant flors en cada branca,
i amb la lluna fugen totes a Occident
mentre entelen els estels del firmament
amb esquinços de vèls fins,
mentre fonen els ensomnis de les terres
en florir a Orient, damunt les serres,
la rojor dels demains...

JOSEP M.ª FONT I RAVENTÓS

La Granada del Pençdès.

Tot caminant

Tot caminant per la crecera
he arribat davant d'un mas;
mig somrient la masovera
em surt al pas.

Fa una tarda abrindadora
i el camí és llarg i pesat...
Tinc l'esquena quasi corba,
mon cos boi cau de cansat...
La frescor confortadora
d'aquest mas tan airejat
el meu pas defallit torba
i m'aixuga el front suat.

—Déu vos guard, bona mestressa,
deixeu-me reposar!
Sota l'ombra dolça de la parra espessa
dueu-me el vi i el pa!

Que és bo el repòs quan la ruta és massa llarga
i el port darrer mai acaba d'arribar!
Que és bo el repòs quan es té l'ànima amarga
de tant de fer i desfer camins en va!

Enfront del vi frescal que entela la mirada
s'obliden les dolors i la vida emboirada!

Però la ruta ja m'espera...
Adéussiau la masovera
de cara roja i posat franc;
adéu, masia riallera
de parra ombriua i portal blanc!
Ja tornaré en hora propera
a xerricà el teu vi de sang!

J. ARMENGOL M.

Plors i rialles

Riu fatillera
tens el món davant
tu calla i espera
o alegre't plorant.

Composant estava uns versos
per la mestressa del cor;
se'n va riure, vaig plorar
sentint-ne una greu tristor.

Com l'adorava li deia
l'amor de l'ànima mia
tot lo que per ella sentia
i ella... ella reia!

Sabia que no m'estimava
i glatia per son amor,
mes ella que no tenia cor
ella reia i jo plorava!

Va acabar-se el meu sofrir
al veure que en mi no creia,
i ara recordo el patir...
quan jo plorava, ella reia.

DIONÍS PARETA

Vilafranca.

MON SOMNI

Tocaven les nou de la vetlla. Tot seguit va oir-se un ressò llunyà que es llençà espai endins. Atenta al ressò vaig incorporar-me: era el cant quotidià que en el cloquer de l'ermita senyalava el Parenostre i ens convidava al descans.

Ben prompte, mon cos fadigat pel treball del dia que no torna, s'inclinava al descans, i recollava ma testa al coixí del llit de ma cambra solitària. A l'Àngel de la guarda vaig adreçar ma pregària demanant-li quelcom, però vet aquí que sense tenir-ne esment, vaig trobar-me en el suavíssim mantell de la son, dessota el misteri pregon de la nit. I vaig somniar hores d'amor, de somnis que, com jo—donzella de primavera—es troba corresposta per amorós idilli baix a solitud d'un espai blavós. Mes ai! de moment va semblar-me ésser esclava d'un tremolor; reanimada a l'oïr la remor de les fulles que es gronxaven al compàs del vent i amb l'esperit de dona valerosa, vaig endinsar-me hosc endins fins que vaig trobar-me davant de font cristallina que brindava l'aigua. Que bonica era aquella font solitària, voltada de muntanyes! Contemplant-la així, anava apuntar-hi els meus llavis per gustar del líquid que apagava la sed, i un soroll llunyà em despertava d'aquell dolç somni...

Era la mateixa campana de l'ermita. Cridava a missa primera i saludava una alba primaveral plena de somnis i d'illusió de joventut...

I. L.

INSTANTS

La quietud del camp

Aimo indefinidament la quietud del camp en una tarda de diumenge; canten els ocells, riuen els arbres balancejats pel vent que passa bronzint l'espai, el sol càllid obliga a que hom s'abrigui sota l'ombra de qualque arbre. Davant d'aquest meravellós espectacle que m'ofereix la natura, amb el refilar de's ocells, la remor dels arbres i la bellesa d'aquest camp ple de cultiu,

resto extassiat donant gràcies a Déu per haver-me fet néixer en una terra tan bella com és la catalana i li demano que el meu últim moment sigui en eixa terra, la més bella del món.

...

El refilar del rossinyol

Un encant dolcíssim m'ha causat el refilar d'un rossinyol; oïnt ses cantúries he restat embadalit escoltant-lo llarga estona; sentint-lo, la meua ànima s'ha treslladat a regions ignotes, semblant-me que les cantúries del rossinyol eren cants de serafins i sons de finíssimes arpes.

No crec tornar a fruir en ma vida d'una música tan plaenta com la del joliu rossinyol qui un jorn m'embadalí treslladant la meua ànima a regions ignotes on es sentien els cants de serafins i els sons de finíssimes arpes.

MARIAN GUIOT

LA SALZAREDA

Petits raigs de sol filtrant-se entre l'espès i verd fullatge, donen un encant dins les clares ombres produïdes pels arbres ja vells que omplenen la fresca salzareda.

Joliu oreig de fresca es sent entre el brancam, que sembla ajudar al dolç trinar del rossinyol, que content per la frescor sembla voler amb son cant llarg i melodiós eternitzar la rosada matinada.

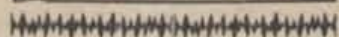
Un rumoret encisador fa ofrena allà al peu d'un fort sàlzer, d'un petit doll d'aigua regalada que néixer sembla d'entre les descalsades arres que gairebé a flor del llarg herbam s'oviren, geient-hi al costat un mandrós pardal que aclofat en la humida terra estira el petit bec per fruir de la frescor que allí es respira.

En tan formós quadro de joliva solitud, s'omplena l'ànima d'un tan fort amor a la natura, que vénen ganes de juntar-se per sempre a la flor de mareselva que en tot es veu... per quedar-se amb l'etern perfum del seu flaire encisador.

JOSEP SABATÉ

JOAN TOMÀS

LAMPISTERIA
i
ELECTRICITAT

Cort, 29 ☎ Telèfon 155

Vilafranca del Penedès

TALLER DE PEDRA I MARBRE

DE

GÜELL I ESTRUCH

Aquesta casa és dedica a la construcció de Panteons, Façanes i Làpides per a Cementiris

Vendes de Mosaics -- Ceràmica -- Ciment armat i altres articles

Prat de la Riba, 19 - Telèfon 250

Vilafranca del Penedès

PREGUNTES I RESPOSTES

En aquesta secció publicuem totes aquelles preguntes que ens vénen dels nostres cars llegidors, ja siguin de caràcter històric, literari, artístic o científic, qüestions d'actualitat, mores, lectures, labors femenines etc., etc., les quals són contestades en aquests a mateixa secció pels redactors de la Revista o pels llegidors que, espontàniament, vulguin formular la resposta

(RESERVAT EL DRET D'ADMISSIÓ)

PREGUNTES

- 484.—*Roser Bellacosta Clarià*, desitjaria sostenir correspondència amb jove català, per a perfeccionar nostra parla. Qui li interessi, es pot adreçar al Passeig B. ai, 20, segon, segona, Olot.
- 485.—*M. M. Giró*, amb domicili al carrer de Garcilaz, 34, Sabadell, s'ofereix per a sostenir correspondència amb donzella catalana, a poder ésser barcelonina, per a perfeccionar l'idioma. També li interessa practicar l'anglès, i s'ofereix a qualque camisetlla que li plagni la seva proposta.
- 486.—*Floreta blava* diu: Tinc uns plats antics de maiòlica que es voldria penjar a la paret, però no estan foradats. Com podria foradar-los o bé on podria portar-los perquè m'ho fessin?
- La mateixa voldria posseir la lletra d'una cançó quin títol no recorda, però en coneix algunes ratlles que diuen: Era una princeseta—enamorada d'un patge—potser el més galant—.....—Quan la duïen a la tomba—es va sentir un cant—era el cant d'amor d'un patge—potser el més galant. I s'acaba així: El rei al sentir—o—va llençar un crit—i quedà de gelosia—per sempre adormit.
- 487.—*Maria Tura* voldria li indiquessin alguna recepta per a els grans que li surten a la cara, a la fi de que desapareguessin.
- La mateixa, que és padrina d'una nena a la que li han posat per nom Palmira, voldria saber quin dia celebra el sant la seva filla.
- 488.—*Margarida T.* es queixa de què els banys de sol li han deixat el coll molt negre i voldria saber algun procediment per a tornar la blancor a la seva pell.
- Diu també que uns grans que li sortiren als braços, li han deixat uns senyals molestosos. Com podria fer-les desaparèixer?
- Per fi, ens demana les adreces dels artistes cinematogràfics Jhon Gilbert, Constance Talmadge, Natalie Kovanko, Tom Mix, Jacques Catelain i Norma Talmadge. Les hi pot dir algú?
- 489.—*Una catalana* s'interessa en saber l'adreça del senyor Jaume Boch i Barrera, Director del periòdic «Renaixement», d'Artesa de Segre.
- 490.—*Roc de Golbes* fa les següents preguntes: Quin any «La Veu de Catalunya» es va convertir en diari?
- Demés, voldria saber una breu història del setmanari «Cucut», i quins eren els seus principals redactors?
- Demés, l'obra «L'Atlàntida», de Mossèn Cinto, en quantes llengües és traduïda?
- 491.—*Jaume Mora*, soldat de la Companyia d'Ametra-

- lladores de Ceuta, desitjaria padrina de guerra i adés per a sostenir correspondència i practicar el català. Alguna llegidora pot complaure'l?
- 492.—*Ramon Vidal Llorach*, soldat també, però corresponent al Regiment Mixte d'Artilleria de Muntanya, 6.ª Bateria, de Tafersit, Marioc, vol trobar aiximateix una padrineta de guerra que li digui de la terra nostrada... Oi que la trobarà?
- 493.—*Un ferm català* demana les adreces dels senyors Valeri Serra i Boldú, Josep Carner, Apelles Mestres, Ventura Gassol i Melcior Font.
- Demés, voldria una breu biografia de Rabin-dranagh Tagore, el poeta indi, els títols de les seves obres i el lloc on podria trobar-les.
- 494.—*Ricver* agrairia d'algun llegidor aficionat a la boxa, li digués el significat dels punts perquè es guanya en bastants combats.
- 495.—*Ricard Verdguer* desitjaria sostenir correspondència amb jove o damisella catalans, per a perfeccionar l'idioma. Podrien tractar de setmanaris, revistes, segells de correu, i fer canvis de tot això. La seva adreça, és Flor del Lliri, 7, quart, Barcelona.
- 496.—*Carmina Verdguer* pregunta quins mots són els que en català poden traduir del castellà «impia-botas» i «cortaplumas».
- També voldria saber l'any en que es va començar el Palau de Justícia de Barcelona.
- 497.—*Antoni Coll*, Anton Roig, 11, Torredembarra, província de Tarragona, desitjaria sostenir correspondència amb senyoreta de la ciutat de Valls, amb la finalitat de procurar perfeccionar l'ortografia catalana. Podrien parlar dels accidents urbans, costums i treballs d'ambdues poblacions, ja que li interessa conèixer les de Valls per estar encarregat de fer una monografia de dit indret per a un butlletí d'un Ateneu.
- 498.—*Ferran de Granollers* demana a algun roquense si podria proporcionar-li dades històriques del Castell de la Roca.
- Pregunta, demés, quina alçada tenen els Pirineus catalans en els seus pics més alts.
- I el nombre d'habitants que compta Granollers actualment.
- 499.—*Montserrat C.* desitjaria sostenir correspondència amb damisella o jove catalans. Qui li interessi pot trametre a nosa tres l'adreça que serà publicada en aquesta secció.
- 500.—*Màrcius* voldria saber el veritable nom del senyor que en aquesta secció signa *Jomasaju*.

RESPOSTES

- 240.—*J. M. de Ripoll* tramet la resposta a *Rosella Vilanova* (pregunta 210): Decididament, jo crec que no sols està bé l'aplaudir en els teatres i altres llocs, sinó que és del tot necessari exterioritzar l'entusiasme que un sent per les coses, naturalment, sempre dins dels límits de la més estricta correcció.
- La persona capaç de sentir les més grans emo-

- cions i no sap exterioritzar-les em fa l'efecte d'un pobre d'esperit.
- 241.—*Clar i Net* contesta la pregunta 218 feta per *Tancsi Tama* i li diu l'adreça seva: és Vicens Piera, carrer Galileo, 299, Sans.
- 242.—*Nasroent* contesta la pregunta 209 feta per *C. M. P.* i li diu: Conec una professora de francès que reuneix les circumstàncies per vós desitjades; la

- seva adreça és : M. Renée Quera, Salmerón, 84, segon, primera.
- 243.—*Petrònius* envia la resposta a la pregunta 218 : A la música de «El cavaller enamorat» s'hi aplica la següent lletra :
- A la voreta del mar—sentadeta, gronxa el seu cos—entrenant el seu sedós cabell—de fil d'or— escoltant son aimant pastor—que li canta el seu amor.—Angel de mon amor,—rosa del bell jardí— escolta de mon cor—el cant diví :—Gentil pastoreta,—nina de trenes d'or,—vull copsar-ne de tos llavis—un bes d'amor.—Que és la mel que em dona vida—i així viuré—estrenyent-te entre mos braços,—abraçant-te amb amor ardent—viuré eternament.—La, la, la...—Nina aimada del meu cor,—vina i calma mon dolor—amb un bes d'amor.
- 244.—*Josep M.ª Anglés* diu que de l'adreça dels autors d'Arran l'Avis, sols sap la d'En Salvador Sabater Batllori, que és : Doctor Puig, 6, Sabadell.
- 245.—*Guethu* diu a *Jesús Tarré* (pregunta 245) : Tinc en mon poder les dues novelletes sollicitades per vostè o siguin «En Jordi Bel» i «En Bolavà, detectiu», i em plau posar-les des d'ara a la seva disposició per si vol llegir-les ; és quant puc fer ja que a mi també em doldria despendre-me'n.
- També diu a *Selrac* (pregunta 243), que l'obra d'En Sagarra «Fidelitat» la trobarà a can Bonavia, carrer Tapineria, 4, ciutat, i al preu de dues pessetes.
- 246.—*Closcaferma* tramet la resposta a la pregunta 210 de *Rosella Villanovina* : La poesia que vostè demana va ésser publicada a «En Patufet» l'any 1914, data del 26 de setembre, i corresponia al número 559, pàgina 612 ; era dedicada a la nena Conxita Farnés i Nogués, reina dels Jocs Florals Infantils celebrats a Terrassa i l'autor és N. de la Galera. Diu així :
- Vares ser Reina una estona,—més que una estona, un moment ;—tot ostentant la corona—eres tan maca i bufona—que t'admirava la gent.—Teries tot el posat—d'una dona gran i noble—d'innocenta majestat ;—semblaves en realitat—la Reina de tot un poble.—Per davant teu van passar—nens aspirants a poetes ;—llurs versos van recitar,—i tu te'ls vas escoltar—juntant de goig les manetes.—Un somriure es despenia—de ta boqueta de mel ;—si cada poble tenia—Reines com tu, semblaria—que visquessim en un cel.—Quan ja seràs ben grandeta,—quan tinguis divuit abrils,—si Déu vol, una estoneta,—recorda't d'aquest poeta—dels Jocs Florals infantils.
- 247.—Una *blanenca* tramet a *Maria Hornosa* l'adreça del senyor V. Coma Soley. És al seu nom i a Blanes, província de Girona.
- 248.—*Sepa* contesta a la pregunta 245 dient que pot adquirir aquelles novelles en carrer d'Aribau, 198, primer, primera, amb un 50 per cent de rebaixa en el seu preu fixat.
- 249.—*Manelic* tramet a *Maria Tura* la lletra de «La Puntaire d'Arenys de Mar», pregunta 246, que ens abstenim de publicar per haver-ho fet en nostre número 30.
- 250.—*M. Balaguer* respon la pregunta 255 dient que com a prosistes catalans més coneguts pot citar a Alfons Maseras, Carles Riba, Miquel Poal Argall, Joan Puig i Ferrater, Lluís Capdevila i Ignasi Folch i Torres.
- El mateix respon la pregunta 253 dient que existeixen varis llibres d'excursions curtes que trobarà al local del Centre Excursionista de Catalunya, Paradís, 10, Barcelona, i també en algunes llibreries trobarà «Excursios curtes» al preu d'una pesseta.
- 251.—*C. M. P.* tramet per a *Roc Bell* la lletra de «Les flors de maig», de Josep A. Clavé : Diu així :
- Prop del riu hi ha una verneda—i un saló en mig sa espesura,—amb catifes de verdura—i amb sofàs de tronc de faig.—Lloc agrest on van les nines—i on besan sa cara hermosa,—les confon l'aura amorosa—amb les flors del gentil maig.—I els ocells busquen son niu—entre mig de la verneda ;—els ocells busquen son niu—entre mig del bosc joliu.—Sota d'un sàlzer, sentada una nina,—trena joiosa son ric cabell d'or ;—és son mirall fresca font cristallina ;—són sos adornos violes del bosc.—Altra, teixint matisada guirnalda,—gronxa son cos que és de gràcia un tresor ;—altra, amb son blanc cabridet a la falda,—canta més fi que el festiu rossinyol.—Mes, ai, ai, dels cors !—que són eixes noies—les més riques toies—del mes de les flors.—La vesprada del camp regala—d'albes perles bona almosta ;—el sol bell fugí a la posta—i d'estels s'omple el cel blau.—Pastoretets ans no sone—de la queda la campana,—ballarem una pavana—amb vosaltres, si vos plau.—I els ocells de dins son niu—glossaran una tonada...—els ocells de dins son niu—glossaran un cant festiu.
- 252.—*Guethu* tramet la mateixa lletra i la del «Pel teu amor», que ja vàrem publicar en aquesta mateixa secció.
- Diu també a *C. G.* que l'actor Aymerich de Romea res té que veure amb En Clovis Eimerich que escriu a «En Patufet».
- 253.—*Manuel Bagués*, amb domicili al carrer Regomir, núm. 10, primer, accepta sostenir correspondència amb la senyoreta *Maria Rosa*, pregunta 261.
- 254.—*Llorens Sorli Ballester*, Bailèn, 25, quart, segona, també se li ofereix pel mateix.
- 255.—Aiximateix *En Arcadi Bellpuig*, Carrer Marquès del Duero, 11, li tramet la seva adreça per si el vol complaure.
- 256.—*Ricard Bardés*, Plateria, 51, ens envia la seva adreça per *Maria Rosa*.
- 257.—*V. Coma Soley* agraeix a *H.* les seves afectuoses paraules, sentint moltíssim no poguer proporcionar-li «Tres setmanes de balneari», puix està esgotada l'edició i ell solament disposa d'un exemplar.

JOVENTUT CATALANA pensa portar a cap, poc a poc, les millores anunciades. Fent un esforç econòmic, la Direcció ha aconseguit que l'antic col·laborador Josep M.ª Boronat Recasens repringui, des del proper setembre, la comunicació amb els lectors habituals, amb escaients articles deguts a la seva ploma.

En aquesta secció publiquem solament les respostes de les preguntes o consultes que sobre ortografia catalana rebe dels nostres estimats lectors, especialment per lo qual hem destinat un redactor de la nostra Revista a fi de respondre el nombre més gran possible de preguntes.

RESPONEM

Un olotí.—El mot espanyol que mencionen no té traducció directe al català, però creiem que la paraula més apropiada que poden utilitzar és *tallaferro*.

E. A. S.—Agraïm de tot cor les indicacions que ens feu sobre deficiències que notem en la nostra Revista, que procurarem esmenar.

Fra Joan Des-Preciat.—En principi de paraula i entre una consonant i una vocal, el so de *s* sonora és representat per *z*, i el de *s* sorda per *s*. Exemples: *zèfir*, *zona*, *colze*, *donzella*, *esmorzar*.

So de *s* sorda. Ex.: *sostre*, *pensa*, *dansa*, *capsa*. Excepcions: Hom escriu *s* i no *z* en els dos mots *ensonsar* i *endinsar*, i en el prefix *trans*. Ex.: *trànsit*, *transigir*, *intransigent*. Entre dues vocals, el so de *s* sonora és generalment representat per *s*, i el de *s* sorda, per *ss*. Ex.: (so de *s* sonora), *desembre*, *església*, *camisa*; (so de *s* sorda): *possible*, *pressa*, *passa*. Excepcions: Hom escriu *s* en lloc de *ss* darrera els prefixos llatins *ante*, *contra*, *sobre*, *supra*, *uni*, *bi*, *tri*. Ex.: *antesala*, *contrasignar*, *entreseguir*, *sobresortir*, *antisocial*, *unisexual*, *trisecció*, etc.

Per els altres casos que desitgeu aclarir vegeu la resposta dirigida a Salvador Llobet.

Love-sick.—Mercès per la vostra lletra, que agraïm.

Lluís G. Sarlé.—Sense dubte, són uns castellanismes els mots que indiqueu. En correcte català hom ha de dir *literari-musical*, *monumental-artístic*, etc.

G. Diosorbma.—La traducció catalana de la paraula espanyola que citeu és *terrisseria*.

Raulamp.—Agraïm les vostres indicacions les quals estudiarem quan tinguem una estona lliure. La vostra lletra necessita almenys un parell d'hores, tanmateix! Per una altra vegada us preguem no la feu tan llarga; sobretot que sia breu amb el màxim de c'aredat possible, qual cosa, a fi d'aprofitar el temps, recomanem a tots els consultants d'aquesta secció filològica.

Salvador Llobet.—Hi ha un nombre considerable de mots d'origen llatí i de mots presos de l'espanyol, francès i altres, en els quals el so de *s* sorda (reflex de *c*, *ç*, *ci*, *ti*, llatins, de *c* o *z* espanyola, de *c* francesa, etc.), és representat per la lletra *ç*. Els mots derivats formats amb els sufixos *-ança* i *-ença*, hom els escriu amb *ç*. Ex.: *enyorança*, *naixença*, *temença*. S'exclouen els mots següents, entre alguns altres: *cansa*, *dansa*, *pensa*, *defensa*. Per les altres consultes que feu vegeu la resposta adreçada a Fra Joan Des-Preciat.

FILÒLEG

Advertiment.—Totes les preguntes destinades a aquesta secció han d'anar dirigides a JOVENTUT CATALANA (Consultori Ortogràfic), Villarroel, 12 i 14.

NÒTULES

La Direcció d'aquesta Revista ha rebut de la senyora Vidua d'En Salvador Bonavia i dels seus fills, un exemplar del número extraordinari de «La Escena Catalana» dedicat a honorar la memòria del seu malaguanyat espòs i pare, Director d'aquella publicació. Aquest número, que ja fa dies va ésser posat a la venda, conté un bon nombre de composicions de diversos autors i actors, en recordança d'En Bonavia (q. e. p. d.).

Agraïm l'atenció i novament renovem a la distingida família nostre sentit condol pel traspàs del seu apreciat cap de casa.

Biblioteca Catalana d'Autors Novells.—El Director Gerent d'aquesta empresa editorial constituïda adés, ens prega assabentem als nostres lectors que, amb motiu de l'aplicació de la prèvia censura s'ha vist obligat a substituir per una altra obra, la formosa novel·la patriòtica que havia d'inaugurar la novella col·lecció, quedant així ajornada per uns dies (que es procurarà sien els menys possibles) l'aparició del primer volum.

A l'ensem es complau en manifestar que en vista de la cordialíssima acollida del públic català s'ha acordat fer un tiratge de 5.000 exemplars, havent-se encarregat de l'administració de la venda la popularíssima Llibreria Italiana de Barcelona, la qual disposa d'una extensa xarxa de corresponsals en les principals poblacions de Catalunya, València i Mallorca, estant també en relació amb els nuclis catalans d'Amèrica.

JOVENTUT CATALANA desitja molts èxits a la novella Biblioteca i confia que els autors novells sabran i voldran apreciar la importància de tan bella tasca.

CORRESPONDENCIA

M. Badia (Reus): Si, vàrem rebre la vostra lletra, però no podem contestar particularment. No us prenguen a mal la nostra norma, tenim tanta feina!—Joan Nomiram: La feina que representa un treball com

l'enviat, no arriba a que es pugui arrodonir bé. No es pot publicar.—Joaquim Selles: Hem enviat novament el número i esperem els rebrà bé, del contrari serveixi's dir-nos-ho.—Antònia Baró (Ciutat): Prenem nota del seu canvi de domicili.—Ignasi Castells (Malanyen): Rebutdes les 4'50 per juliol, agost i setembre. Mercès.—Jaume Ferrer (Igualada): L'original no el tenim. Envieu-ho novament. De fotografia, trameteu alguna prova i jutjarem.—Carles Carbó Campillo (Girona): Envieu algun treball vostre i decidirem.—Tony Widal (Granollers): Feu-ne algun altre, ja que l'enviat no està perfectament bé.

Originals rebuts

«El juny» i «Les campanes del meu poble», de Miquel Mundó.—«Matinal», «Queixa» i «El meu nom», de Maria Teresa de V.—«Visió d'amor», de J. Pérez i A. Messegué.—«Desig», de S. García Bassa.—«L'Esperança», de A. Planas i Subirana.—«El pelegri d'amor» i «Petons maternals», de R. Violan Simorra.—«Queixa», de Napoleó Geronés.—«Quina sardana», de J. P.—«Per què es fonen les neus», de Júlia Blasco.—«Idilli», de Josep Cervelló.—Nou poesies d'Antoni Monfort.—«La meua Maria», de Solus-Jer.—«Retorn joïós», de Fsc. Martí Ballester.—«Una lletra», de Maria Huguet.—«Tragèdia», de M. Badia.—«Somni d'amor», de Nat.—«La tanca», de Iu Pons.—«Si sapigués fer cançons», de J. Roura Garriga.—«Oda del temps», de Salvador Solàsegalés.—«Si volguessis venir amb mi», de Josep Guixà.—«Nocturns», de J. Puig F.—«Ma pregària», de Joan Mas.—«La vera amistat», de Pere Vintró.—«Enyorívola», d'Anton Romagosa.—«En Vicens», de Ferran Roig.—«Prosa sentimental» i «Quan l'amor se'n va», de Jaume Casablanca.—«El plany de la noia de poble», de Màrcius.—«Agost», d'E. Tern.—«A Catalunya», de M. Jiménez.—«Pensant amb ella», de Joan Montoro Arasil.—***, de Marian Guiot.—«La divina sardana», de Josep M.* Ruera.—«La dissort de Miss Sant Boi», de S. Ferran de Riera.—«Matinals», de M. Palet Martí.—«Ru Janet», de Joan Tur.

Vilafranca del Penedès

PEPETA TALARN

ARTICLES PER A TOTA CLASSE D'ESPORTS
BICICLETES I MOTOS DE LES MILLORS MARQUES

Carrer Santa Maria, 6 Telèfon 329
Vilafranca del Penedès

La Confiança

Vídua i fill
de
Valentí Martí

Especialitat en coques

Repart a domicili

Santa Maria, 1
Vilafranca del Penedès

TAURÀ
FOTÒGRAF

EL MÉS PERFECTE EN TREBALLS ARTÍSTICS

Venda de material-Treballs per a aficionats

Angel Guimerà, 48 **VILAFRANCA DEL PENEDÉS**
Ribera, 1

CALÇAT
DE GUST i
ECONÓMIC A

LES NOVITATS

Vidua de Olivella Galimany

Santa Maria, 12
VILAFRANCA DEL PENEDÉS

MERCERIA
DE
PONÇ RIBALTA

PERFUMS «ASTRA»

Plaça Constitució, 10-12
VILAFRANCA DEL PENEDÉS

COM A ÚTIL i PRÀCTIC

MACK
MULTICOPISTA

Agents per Catalunya:

GERMANS SOGAS i MARQUÉS

Carretera d'Igualada, 8
VILAFRANCA DEL PENEDÉS

VERMOUTH
“AQUILA
ROSSA”

de pur vi blanc i moscatell

Vins de taula

MONTGRÓS

J. VENTOSA ROIG
VILAFRANCA DEL PENEDES

Barcelona -- Madrid -- Gèneve (Suïssa)